

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirken – nummer trettito

Jeff Pippenger

2026-01-20

Nummer trettito

Det har vært en langsom reise frem til Joels bok, med Peter som vårt vitne. Peter er et av de mest forunderlige symbolene i Guds profetiske Ord, men er ikke alle det? Peter er i Cæsarea Filippi, og han er også på pinsedagen i salen ovenpå ved den tredje time, og deretter i templet ved den niende time samme dag. Jesus ble korsfestet ved den tredje time og døde ved den niende time. Peter blir kalt til Cæsarea ved den niende time, men det Cæsarea han blir kalt til i fortellingen om Kornelius, er ikke Cæsarea Filippi ved foten av Hermonfjellet; det var Cæsarea ved havet, kalt Cæsarea Maritima.

Caesarea Maritima er kystbyen ved Middelhavet, omkring 30–35 miles nord for dagens Tel Aviv (oppført av Herodes den store som en storslått romersk havneby). Den forekommer hyppig i Apostlenes gjerninger (nevnt 15 ganger), og er den de fleste simpelthen sikter til som «Cæsarea» i Det nye testamente. Filip evangelisten bodde der sammen med sine fire døtre som talte profetisk (Apg 8,40; 21,8). Paulus var fengslet der i to år, trådte fram for landshøvdingene Felix og Festus og for kong Agrippa (Apg 23–26). Enda mer betydningsfullt er det kanskje at Peter her forkynte for den romerske høvedsmannen Kornelius – den første store hedningeomvendelsen til kristendommen (Apg 10) i år 34 e.Kr., da den uken da Kristus stadfestet pakten med de mange, tok slutt.

Og han skal stadfeste pakten med de mange for én uke; og midt i uken skal han gjøre slutt på slaktoffer og offergave, og på grunn av ødeleggelsens vederstyggeligheter skal han gjøre det øde, helt inntil fullendelsen, og det som er fastsatt, skal bli utøst over den ødelagte. Daniel 9:27.

Caesarea Maritima tjente som den romerske administrative hovedstaden i Judea og som et viktig hedensk sentrum. Caesarea Filippi er en annen by, beliggende langt mot nord nær foten av Hermonfjellet (omtrent 25–30 miles nord for Galileasjøen), i det som nå er Golanhøydene (dagens Banias). Den nevnes bare i evangeliene (Matteus 16:13 og Markus 8:27), da Jesus tok sine disipler med til Caesarea Filippi. Dette er det berømte stedet hvor Peter bekjente at Jesus er «Messias, den levende Guds Sønn», og hvor Jesus erklærte: «På denne klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den» (Matteus 16:13–20). Det var et hedensk område med templer viet til greske guder, særlig geiteguden Pan, hvis Pan-grotte ble kalt «helvetes porter», noe som gjorde Jesu erklæring der særlig slående.

De to byene er fullstendig atskilt både geografisk og historisk—den ene en travel romersk havneby i sørvest, den andre et nordlig hellenistisk/hedensk sted nær Jordanelvens kilder. Kystbyen dominerer Apostlenes gjerninger, mens den nordlige er sentral i et avgjørende øyeblikk i evangeliene. Cæsarea ved havet er et symbol på Roma—dyret, og Cæsarea på jorden er et symbol

på dragen. Søster White identifiserer perioden fra korset til pinsen, «pinsesesongen», som begynte ved korset og endte ved pinsen.

«Det er med en inderlig lengsel jeg ser frem til den tid da begivenhetene på pinsedagen skal bli gjentatt med enda større kraft enn ved den anledningen. Johannes sier: «Jeg så en annen engel komme ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet.» Da skal, som i pinsetiden, menneskene høre sannheten bli forkynt til dem, hver mann på sitt eget tungemål. »

«Gud kan blåse nytt liv inn i hver sjel som oppriktig ønsker å tjene Ham, og kan røre ved leppene med en glødende kull fra alteret og gjøre dem veltalende i Hans pris. Tusenvis av stemmer vil bli gjennomtrengt av kraft til å forkynne de vidunderlige sannhetene i Guds Ord. Den stammende tunge skal løses, og de fryktssomme skal bli gjort sterke til å bære et modig vitnesbyrd om sannheten. Må Herren hjelpe sitt folk til å rense sjelens tempel fra all urenheter og til å bevare en så nær forbindelse med Ham at de kan få del i sildigregnet når det blir utøst.»
Review and Herald, 20. juli 1886.

Teknisk sett ville pinsetiden begynne ved de første grøders høytid, som samsvarer med Kristi oppstandelse; men uten korsets død ville det ikke vært noe blod for den oppstandne Frelser å ta med seg da Han oppstod. Uten Hans død ville Han, som Livets brød, ikke ha hvilt på de usyrede brøds høytidsdag, og Livets brød måtte hvile forut for sin oppstandelse på de første grøders høytid, og slik innledes femtidagersperioden som ledet frem til pinsefestens dag og høytid.

Da Kristus kom for å stadfeste pakten for én uke, begynte uken ved Hans dåp, og deretter, «midt i uken», tre og et halvt år senere, ble Han korsfestet, hvilte i graven på de usyrede brøds dag, stod opp som førstegrødens høytid av bygghøsten på søndag, og innledet således den femti dager lange pinsetiden, som strakte seg frem til førstegrødens høytid for hveten. Fra korset til slutten av uken, tre og et halvt år senere, kom syvårsperioden til sin avslutning med Kornelius fra Caesarea Maritima, som ble den aller første hedningomvendte – til den kristne kirke ved slutten av uken i år 34 e.Kr.

Uken da Kristus kom for å stadfeste pakten, er profetisk 2 520 dager, og korset er «midt i uken», så det var 1 260 dager etter dåpen og 1 260 dager før Kornelius ble omvendt. Ved korset ble Kristus korsfestet ved den tredje time, og Han døde ved den niende time. Det var begynnelsen på pinsesesongen, og ved slutten, (for Jesus illustrerer alltid enden med begynnelsen) på pinsedagen holder Peter sin første preken fra Joels bok ved den tredje time i den øvre sal, hvor Kristus møtte disiplene på sin oppstandelses dag. Peter holder deretter sin andre preken om Joel i tempelet ved den niende time. Det er tydelig at den tredje og niende time er et alfa- og omega-symbol på begynnelsen og avslutningen av pinsesesongen.

Linje på linje, når vi samordner den tredje og niende time i disse to hendelsene, finner vi de seks timene som en profetisk periode som begge vitner om en adskillelse. Kristus går fra liv til død til liv. Han går fra jorden til himmelen og tilbake til jorden. Peter er utenfor og deretter innenfor tempelet. Det finnes naturligvis andre parallelle samordninger fra den tredje til den niende time, men vi må først betrakte Peter, Kornelius og Cæsarea ved havet.

Som med de profetiske avdelingene som er fremstilt i de seks timene, var det den niende time da engelen ble sendt til Kornelius for å pålegge ham å sende bud etter Peter.

Det var en mann i Cæsarea ved navn Kornelius, en høvedsmann ved den avdeling som ble kalt den italienske, en gudfryktig mann som fryktet Gud med hele sitt hus, gav mange almisser til folket og alltid bad til Gud. Omkring den niende time på dagen så han tydelig i et syn en Guds engel komme inn til ham og si til ham: «Kornelius!» Da han festet blikket på ham, ble han grepet av frykt og sa: «Hva er det, Herre?» Og han sa til ham: «Dine bønner og dine almisser er steget opp til minne for Gud. Send nå noen menn til Joppe og la hente en Simon med tilnavnet Peter.» Apostlenes gjerninger 10:1–5.

En engels ankomst er et symbol på et budskap og på et landemerke, og engelen bekrefter at det er et landemerke når han sier: «Dine bønner og dine almisser er steget opp til påminnelse for Gud.» Landemerket for avslutningen av uken er at Kornelius sender bud på Peter ved den niende time etter å ha fastet i fire dager, og det kalles et «minne», som er et landemerke. Som «centurion» var Kornelius en høvedsmann over hundre mann.

Når Peter er i Cæsarea Filippi i Matteus seksten, er det ingen henvisning til noen time. Cæsarea Filippi er navnet på byen på den tiden da Jesus tok disiplene med dit. I historien i Daniel elleve, vers tretten til femten, vers som ble oppfylt i slaget ved Panium, og som er et forbilde på den krigen som leder til søndagsloven i De forente stater, het Cæsarea Filippi Panium. Peter er i vers tretten til femten når han er i Cæsarea Filippi, som er Panium.

Å fastslå at slaget ved Panium var en oppfyllelse av vers tretten til femten i Daniel elleve, og at versene og historien om slaget ved Panium identifiserer en krig som leder frem til søndagsloven i Amerikas forente stater, er nøyaktig slik metodologien linje på linje er utformet til å fungere. Anvendelsen av denne metodologien krever at Caesarea Philippi og Panium må bringes i samsvar, for den primære profetiregel som omhandler denne sannheten, er at «hver av de gamle profeter talte mer for vår tid enn for den tid de selv levde i». Paulus tilføyer at profetenes ånder er profetene underordnet, så de peker ikke bare alle på de siste dager, men de er også alle samstemte.

Av denne grunn må Panium, når og dersom det blir identifisert i Guds profetiske Ord som Panium og deretter som Caesarea Philippi, begge anvendes i de siste dager, og de må stemme overens med hverandre, for de er den samme by.

I forbindelse med denne logikken, om enn noe annerledes, står Caesarea Filippi og Caesarea Maritima. Peter gikk til Caesarea Filippi sammen med Kristus, men han ble sendt til Caesarea Maritima av Den Hellige Ånd. Likevel er det Peter som er den fremste paktskarakteren ved begge Caesarea-stedene. Det vidunderlige ved denne linjen er at det var ved den niende time at Kornelius ble besøkt av engelen og pålagt å sende bud etter Peter. Peter i Caesarea er et profetisk symbol, men de to Caesarea-stedene er klart forskjellige. Det ene er Caesarea ved havet, og det andre Caesarea på jorden. Caesarea ved havet er forbundet med hedningene, og Kornelius var den første hedenske omvendte, nøyaktig ved slutten av paktsuken i år 34 e.Kr. Caesarea ved havet er den niende time og samsvarer med Peter i tempelet ved pinse, og med Kristi død ved den niende time.

Cæsarea ved jorden, det vil si Cæsarea Filippi, er den tredje time. Det finnes ingen andre alternativer å velge. Cæsarea Filippi ved begynnelsen, den tredje time, og Cæsarea Maritima ved slutten, den niende time. Filippi er alfaen i perioden på seks timer, og Maritima er omegaen. Omegaen ved den niende time var Kristi død midt i paktens uke, og Peter i templet ved pinse var også den niende time. Kornelius' bud etter Peter samsvarer med Kristi død, som er et forbilde på søndagsloven, og også med Peter i templet ved pinse, som igjen er et forbilde på søndagsloven. Kornelius, som den første hedningeomvendte, representerer den første arbeideren i den ellefte time ved søndagsloven.

Den tredje time da Kristus ble korsfestet, og den tredje time da Peter var i salen ovenpå, må, og kan bare, representere Cæsarea Filippi. Salen ovenpå som Peter var i på pinsedagen, var den selvsamme salen ovenpå som Kristus viste seg i etter sin oppstandelse, himmelfart og nedstigning. Kristus kom til salen ovenpå, og så, femti dager senere, på pinsedagen, frembar Peter budskapet fra Joels bok i den samme salen ovenpå.

Cæsarea Filippi er den tredje time som samsvarer med korsfestelsen og den øvre sal ved pinsen. Korsfestelsen er et symbol på adspredelse, og den øvre sal et symbol på enhet. Dette identifiserer Cæsarea Filippi som punktet like før søndagsloven, hvor én klasse blir spredt og den andre blir samlet. Når historien om slaget ved Panium begynner å bli gjentatt, vil de dårlige og de kloke jomfruene bli adskilt for alltid, og de vil bli adskilt over korset, som representerer søndagslovens tilnærming. Det var ved Cæsarea Filippi at Kristus begynte å undervise om den forestående søndagsloven. Da Han gjorde det, motsatte Peter seg budskapet; således representerer Peter, i ni vers, dem som blir beseglet og dem som blir spredt av korsets budskap, som er søndagsloven.

Han sier til dem: Men hvem sier dere at jeg er?

Da svarte Simon Peter og sa: Du er Kristus, den levende Guds Sønn.

Og Jesus svarte og sa til ham: Salig er du, Simon Barjona; for kjøtt og blod har ikke åpenbart deg dette, men min Far som er i himmelen. Og jeg sier også deg at du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min menighet; og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. Og jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike; og hva du enn binder på jorden, skal være bundet i himmelen; og hva du enn løser på jorden, skal være løst i himmelen.

Da bød han sine disipler strengt at de ikke skulle si til noen at han var Jesus Kristus. Fra den tid begynte Jesus å gjøre det klart for sine disipler at han måtte dra til Jerusalem og lide meget av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde, og bli slått i hjel, og reises opp igjen på den tredje dag.

Da tok Peter ham til side og begynte å irettesette ham og sa: Gud fri deg, Herre! Dette skal slett ikke hende deg.

Men han vendte seg og sa til Peter: Vik bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg; for du har ikke sans for det som hører Gud til, men for det som hører menneskene til. Matteus 16:15–23.

Korsfestelsen ved den tredje time og Peters budskap i salen ovenpå samordner den profetiske overgangen fra den stridende kirke, definert som kirken med både hvete og ugress, til den seirende

kirke. Den seirende kirke er pinsehøytidens førstegrødeoffer av hvete, som er søndagsloven. Når ugresset og hveten når modenhet, skiller englene de to klassene fra hverandre. Det er regnet som begynte å dryppe ved 11. september, som får hveten og ugresset til å bære frukt.

Et tidsrom på seks timer representerer historien om leirmøtet i Exeter frem til 22. oktober 1844, Kristi triumferende inntog i Jerusalem og kong Davids inntog i Jerusalem med arken. Den niende time er også tiden for kveldsofferet, omkring klokken 15.

Dette er det du skal ofre på alteret: to årsgamle lam hver dag, ustanselig. Det ene lammet skal du ofre om morgenen, og det andre lammet skal du ofre om kvelden. 2 Mosebok 29:38, 39.

Ordet som er oversatt med «ja», gjengis undertiden som «mellom aftenene». Mellom aftenene viser til perioden på seks timer mellom den tredje og den niende time. Kristi paktsuke representerer sekstimersperioden ved korset, som blir alfa for sekstimersperioden på pinsedagen. To vitner i paktsuken identifiserer en periode på seks timer som er direkte forbundet ikke bare med profetien om den hellige uke, men også med symbolene for pinsetiden. Ved avslutningen av den samme profetiske uke blir så Peter kalt til Cæsarea ved den niende time. Det forhold at tre niende timer innenfor den samme profetiske struktur i den hellige uke — hvorav to er omega-avslutninger på en sekstimersperiode, som også var perioden mellom morgen- og kveldsofferet — krever, av profetisk nødvendighet, at det finnes en tredje time som alfa for en periode som endte ved Kornelius' niende time.

To Cæsareaer, begge med Peter som en sentral skikkelse, identifiserer Cæsarea Filippi som den tredje time. Denne seks timers periode begynner og ender med Cæsarea, fordi enden blir illustrert ved begynnelsen.

Påskelammet skulle slaktes om kvelden, det vil si ved den niende time—da Kristus døde.

Og de skal holde det inntil den fjortende dag i den samme måned; og hele Israels menighets forsamling skal slakte det om aftenen. 2 Mosebok 12:6.

Bønnens time er også den niende time, for det var ved kveldsofferet.

La min bønn bli satt fram for ditt åsyn som røkelse, og mine oppløftede hender som kveldsofferet. Salmene 141,2.

I samsvar med at kveldsofferet var bønnens time, ber Esra ved kveldsofferet; således ber han ved den niende time, da Peter er i tempelet, da Kristus døde, og da Kornelius fikk beskjed om å sende bud på Peter.

Og ved kveldsofferet reiste jeg meg opp fra min nedbøydhed; og etter å ha sønderrevet min kjortel og min kappe, falt jeg på kne og bredte ut mine hender til Herren min Gud. Esra 9:5.

I sin bønn gjør Esra bot etter å ha forstått at de som dro ut fra Babylon for å gjenoppbygge tempelet og Jerusalem, hadde sluttet seg til hedenske hustruer.

Mens Esra bad og avla bekjennelse, mens han gråt og kastet seg ned foran Guds hus, samlet det seg hos ham fra Israel en meget stor forsamling av menn og kvinner og barn; for folket gråt

sårt. Og Sjekanja, sønn av Jehiel, en av Elams sønner, tok til orde og sa til Esra: Vi har vært troløse mot vår Gud og tatt fremmede hustruer blant folkene i landet; men ennå er det håp for Israel i denne sak. La oss derfor slutte en pakt med vår Gud om å sende bort alle hustruene og det som er født av dem, etter råd fra min herre og fra dem som skjelder for vår Guds bud; og la det bli gjort etter loven. Stå opp; for denne saken påligger deg. Også vi vil stå deg bi. Vær frimodig, og gjør det.

Da stod Esra fram og lot overprestene, levittene og hele Israel sverge at de skulle handle i samsvar med dette ord. Og de sverget. Så reiste Esra seg opp fra stedet foran Guds hus og gikk inn i kammeret til Johanan, sønn av Eljasjib; og da han kom dit, åt han ikke brød og drakk ikke vann, for han sørget over overtredelsen hos dem som var kommet tilbake fra fangenskapet. Og det ble utropt over hele Juda og Jerusalem til alle barna av fangenskapet at de skulle samle seg i Jerusalem; og at hver den som ikke kom innen tre dager, etter råd fra fyrstene og de eldste, skulle få all sin eiendom inndratt, og selv bli skilt ut fra forsamlingen av dem som var kommet tilbake fra fangenskapet. Da samlet alle mennene av Juda og Benjamin seg i Jerusalem innen tre dager. Det var i den niende måneden, på den tjuende dag i måneden; og alt folket satt på plassen ved Guds hus og skalv på grunn av denne saken og på grunn av det sterke regnet. Esra 10:1–9.

Pakten med de hundre og førtifire tusen er framstilt som en atskillelse fra dem som hadde tatt fremmede hustruer. Dette er atskillelsen mellom de kloke og de dårlige jomfruer, og den finner sted ved den niende time, som er Kristi død, Peter i templet på pinsedagen, og Peter som blir kalt til Cæsarea ved havet. Esras atskillelse er også levittenes renselse ved Paktens budbærer i Malakias kapittel tre. Renselsen i Malakias illustrerer Kristi to tempelrenselses.

«Ved å rense tempelet for verdens kjøpere og selgere kunngjorde Jesus sitt oppdrag om å rense hjertet fra syndens besmittelse,—fra de jordiske begjær, de selviske lyster, de onde vaner, som forderver sjelen. Malaki 3:1–3 sitert.» Slektenes håp, 161.

Esra og de som trer inn i pakten, blir befalt å «stå opp», og Josva ble befalt å stå opp etter at alle opprørerne døde i løpet av en periode på trettiåtte år. Det tok to år for det gamle Israel å mislykkes i den tidobbelte prøvelsesprosessen, og trettiåtte år senere var alle opprørerne døde, og Gud befaler dem å stå opp.

«Stå nå opp,» sa jeg, «og dra over bekken Sered.» Og vi dro over bekken Sered. Og tiden vi brukte fra vi dro ut fra Kadesj-Barnea til vi kom over bekken Sered, var åtte og tretti år, inntil hele den generasjonen av stridsmenn var utryddet fra leiren, slik Herren hadde tilsvoret dem. 5 Mosebok 2:13, 14.

I Johannes 5 helbredet Jesus den vanføre mannen som hadde vært slik i trettiåtte år, og da Han helbredet ham, sa Han til mannen: «Stå opp.»

For en engel steg ned i dammen til bestemte tider og satte vannet i bevegelse; den som da først steg ned etter at vannet var blitt satt i bevegelse, ble frisk, hvilken sykdom han enn led av. Og det var en mann der som hadde hatt en sykdom i åtte og tretti år. Da Jesus så ham ligge der og visste at han alt hadde vært slik i lang tid, sier han til ham: Vil du bli frisk?

Den syke mannen svarte ham: Herre, jeg har ingen til å senke meg ned i dammen når vannet kommer i bevegelse; men mens jeg er på vei, stiger en annen ned før meg.

Jesus sier til ham: Stå opp, ta din seng og gå! Og straks ble mannen helbredet, og han tok opp sin seng og gikk. Men det var sabbat på den dagen. Johannes 5:4–9.

Ved Esras framstilling av pakten med de hundre og førtifire tusen skulle folket «stå opp». I 1838 forutsa Josiah Litch, en fremtredende millerittisk predikant, slutten på Det osmanske rikets overherredømme omkring 1840, og det millerittiske budskapet stod frem, for så å bli gitt kraft gjennom den nøyaktige oppfyllelsen den 11. august 1840. Opphøyelsen av den seirende menighet innbefatter en forutsigelse som får Guds folk til å stå opp når pakten blir stadfestet. I Esras adskillelse fra fremmede hustruer finner vi Malakis renselse av levittene, og også Kristi to tempelrenselsler, og hver linje påviser en adskillelse mellom hvete og ugress, som fullbyrdes når Kristus for evig fjerner synden fra hjertene til de hundre og førtifire tusen. Kristi niende time, og Peters to niende timer sammen med Esras bønn om renselse, sammenfaller med søndagsloven, når senregnet skal bli utøst uten mål. I Daniels bok kapittel ni mottar Daniel et svar på sine bønner ved tiden for kveldsofferet, som er den niende time.

Ja, mens jeg ennå talte i bønn, kom mannen Gabriel, som jeg hadde sett i synet ved begynnelsen, hastende i rask flukt og rørte ved meg ved tiden for aftenofferet. Daniel 9:21.

Vi blir gjort oppmerksom på at de synene som ble gitt Daniel ved de store elvene i Sinear, nå er i ferd med å gå i oppfyllelse, og at vi skal ta i betraktning omstendighetene da profetiene ble gitt.

«Det lys som Daniel mottok fra Gud, ble gitt særlig for disse siste dager. De synene han så ved breddene av Ulai og Hiddekel, de store elvene i Sinear, er nå i ferd med å gå i oppfyllelse, og alle de hendelser som er forutsagt, vil snart finne sted.»

«Betrakt omstendighetene i den jødiske nasjon da Daniels profetier ble gitt.» Testimonies to Ministers, 113.

Lyset fra synene som er knyttet til elvene Hiddekel og Ulai, representerer de seks siste kapitlene i Daniels bok, kapittel elleve. I kapittel ni, representert ved elven Ulai, gis Daniel lys over kapitlene sju, åtte og ni. I kapittel ti, representert ved elven Hiddekel, gis Daniel lyset fra kapitlene ti, elleve og tolv. Den profetiske informasjonen representeres både ved de profetiske begivenhetene som fremstilles i kapitlene, men også ved Daniel, for vi skal ta i betraktning den jødiske nasjons omstendigheter da profetiene ble gitt.

Vi skal føre disse betraktningene fram til de siste dager og samstemme dem med den andre profetens vitnesbyrd. Dette betyr at likesom Peter befinner seg i Cæsarea Filippi og også i Cæsarea Maritima, blir Daniel besøkt av Gabriel ved den niende time i kapittel ni, og han blir besøkt på den tjueandre dag i kapittel ti. Lyset fra Ulai og Hiddekel for de siste dager blir avforseglet for Daniel ved den niende time på den tjueandre dag. Dette lyset representerer utgytelsen av senregnet uten mål ved søndagsloven.

Daniels vitnesbyrd blir fullt ut åpnet ved den niende time, for det identifiserer både den ytre og den indre historie om det som «hender» Guds folk i de siste dager. Når dette lyset blir forkynt for

hedningene, representert ved Kornelius, vil de sende bud etter de hundre og førtifire tusen, Guds lov vil bli myrdet ved håndhevelsen av søndagen, og Peter vil framføre et budskap til templet som Kristus hadde forlatt og betegnet som jødernes tomme hus. Peter henvender seg til hedningene, og også til Sanhedrinet, mens Esra bønnfaller om atskillelsen og Daniel faster og ber om lys. Den niende time ved pinse, ved Kristi død, ved Kornelius' tilkalling av Peter, aftenofferet, står alle i samklang med Elia på Karmel-fjellet.

Det er åpenbart at seks-timersperioden representerer en periode som ender ved søndagsloven, men at den begynner med en hendelse som er direkte forbundet med enden, slik det var med morgen- og kveldofferet. I Peters tilfelle er seks-timersperioden fra Cæsarea Filippi til Cæsarea ved havet. Ved pinsen var det fra salen ovenpå til tempelet. Perioden som er det klare lys som settes opp ved begynnelsen av stien, er midnattsropet, og den perioden strekker seg fram til søndagsloven. De seks timene, mellom aftenene, representerer Kristi triumferende inntog i Jerusalem, som igjen representerte perioden fra leirmøtet i Exeter fra 12. til 17. august 1844, som innledet forkynnelsen av budskapet som nådde sin avslutning den 22. oktober 1844. Exeter er Cæsarea Filippi, og Cæsarea ved havet er 22. oktober 1844. Begynnelsen er kjennetegnet ved Cæsarea, likeså avslutningen.

Det triumferende inntoget er kjennetegnet av en strid ved begynnelsen og en strid ved avslutningen. Striden i Exeter ble representert ved den falske tilbedelsen som fant sted på området i Watertown-teltet. To budskaper ble representert ved disse to teltene, og da Kristus drog inn i Jerusalem, klaget de kverulerende jødene over budskapet som ble forkynt idet Han kom ned fra Oljeberget og red inn i Jerusalem på det nylig løste eselet. Den første og den siste striden identifiserer en alfa og omega for perioden. I Exeter representerer Watertown-klassen en klasse av jomfruer som ikke hadde olje, og for dem ble frelsens dør lukket. Ved slutten av den perioden ble døren inn til det hellige lukket, og slik ble det gitt en alfa og omega for perioden. Denne alfa og omega står i samsvar med de to stridene ved det triumferende inntoget, og Cæsarea til Cæsarea med Peter.

I Cæsarea Filippi blir Simon Barjonas navn forandret til Peter, i en tekst hvor han blir rost som et talerør for inspirasjon, og deretter fordømt som Satan fordi han motsatte seg korsets budskap. Peter er et symbol på de to klassene som blir skilt ved budskapet om dåpen og korset, som er budskapet om 9/11 og søndagsloven.

«For hver av de klassene som er representert ved fariseeren og tolleren, finnes det en lærdom i apostelen Peters historie. I sin tidlige disippeltid mente Peter at han var sterk. Likesom fariseeren var han, etter sin egen vurdering, 'ikke som andre mennesker.' Da Kristus på terskelen til sitt forræderi advarte sine disipler på forhånd: 'Alle skal dere ta anstøt av meg i denne natt,' erklærte Peter selvsikkert: 'Om enn alle tar anstøt, så skal likevel ikke jeg gjøre det.' Mark 14:27, 29. Peter kjente ikke sin egen fare. Selvtillit villedet ham. Han mente seg i stand til å stå imot fristelsen; men i løpet av noen få korte timer kom prøven, og med banning og sverging fornektet han sin Herre.» Christ's Object Lessons, 152.

I den niende time, som er tiden for kveldofferet, kom ild ned som svar på Elias bønn og fortærte offeret, for at Guds folk skulle vite at Herren, Han er Gud. Det er to klasser symbolisert på

Karmel-fjellet: én klasse som da vet at Herren, Han er Gud, og den andre, representert ved Ba'als profeter, som deretter blir drept.

Og det skjedde ved tiden for ofringen av kveldsofferet at profeten Elia trådte fram og sa: Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud, la det bli kjent på denne dag at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at jeg har gjort alle disse ting etter ditt ord. Svar meg, Herre, svar meg, så dette folket kan vite at du er Herren Gud, og at du har vendt deres hjerte tilbake igjen.

Da falt Herrens ild ned og fortærte brennofferet og veden og steinene og støvet, og slikket opp vannet som var i grøften. Og da alt folket så det, falt de ned på sitt ansikt, og de sa: Herren, han er Gud! Herren, han er Gud!

Og Elia sa til dem: Grip Ba'als profeter; la ikke én eneste av dem slippe unna. Og de grep dem. Deretter førte Elia dem ned til bekken Kisjon og drepte dem der. 1 Kongebok 18:36–40.

Aftenofferet, Kristi død, Peter som helbreder den lamme mannen, Peter som bringer budskapet til hedningene, Daniel som mottar profetisk lys, Elias' bønn som blir besvart med ild, mens Esra er i sekk og aske og ber om overgangen fra Laodikea til Filadelfia, om overgangen fra den stridende kirke til den seirende kirke. Den niende time er offerets time, den bønnhørelsens time, den time da himmelen berører jorden, broen mellom dom og miskunn, og derfor dør Kristus i den niende time, for den niende times offer åpnet evangeliet for hedningene, de som satt i mørke, men som skulle se et stort lys når Daniels bok blir fullt ut åpnet ved søndagsloven.

Ved Gideons offer i Dommerne 6:21 berører Herrens engel Gideons kjøtt og offer av usyret brød med sin stav, og ild springer opp fra klippen for å fortære det fullstendig. Ilden stadfestet Guds kall til Gideon og hans godkjenning av tegnet.

Og han sa til ham: Dersom jeg nå har funnet nåde for dine øyne, så vis meg et tegn på at det er du som taler med meg. Gå ikke bort herfra, ber jeg deg, før jeg kommer tilbake til deg og bærer fram min gave og setter den fram for deg. Og han sa: Jeg vil bli her til du kommer tilbake. Da gikk Gideon inn og gjorde i stand et geitekje og usyrede kaker av en efa mel. Kjøttet la han i en kurv, og kraften hadde han i en gryte; så bar han det ut til ham under eiken og bar det fram. Og Guds engel sa til ham: Ta kjøttet og de usyrede kakene og legg dem på denne klippen, og hell ut kraften. Og han gjorde så. Da rakte Herrens engel ut enden av staven som han hadde i hånden, og rørte ved kjøttet og de usyrede kakene; og ild steg opp av klippen og fortærte kjøttet og de usyrede kakene. Deretter vek Herrens engel bort fra hans øyne. Og da Gideon skjønte at det var Herrens engel, sa Gideon: Ve meg, Herre Gud! For jeg har sett Herrens engel ansikt til ansikt. Dommerne 6:17–22.

Engelen åpenbarte seg for Gideon i det første verset i kapitlet og kalte Gideon «en veldig stridsmann», og Gideon ba om et tegn for å bevise denne påstanden. Deretter ber Gideon engelen om å bli værende, og engelen som blir værende i profetien, er den andre engelen. Etter at ventetiden var til ende, bar Gideon fram et offer, og ild fortærte offeret. Gideon befinner seg ved den niende time, for Elia var kveldsofferet, og den niende time er søndagsloven når pinsens ildtunger samstemmer. Gideon representerer en klasse som ser Herren ansikt til ansikt, noe som er det som skjedde med Daniel i kapittel ti. Da Gideon så ilden fortære offeret, innså han deretter at

han hadde vært i samhandling med Herren, som han hadde sett ansikt til ansikt.

Gideon våkner opp til denne virkeligheten når ildens mirakel stadfester tegnet, og tegnet var Gideon, Guds veldige mann, og hæren av 300 prester, som alle hadde Habakkuks 300 tavler i sine hender. Tegnet, eller banneret, er Gideon selv, og hæren på tre hundre, som også er Esekiels veldige hær – den som reiser seg i kapittel trettisju.

Da tabernaklet ble innviet i 3. Mosebok 9:23, 24, etter Arons første offergaver som øversteprest, går ild ut fra Herrens åsyn og fortærer brennofferet og fettstykkene på alteret. Folket roper og faller på sitt ansikt i ærefrykt. Dette må, linje på linje, stemme overens med Elias' ild.

Esras bønn ved den niende time om adskillelsen mellom hvete og ugress, som finner sted ved søndagsloven, blir da oppfylt når den stridende menighet forvandles til den seirende menighet. Den må også være i samsvar med Gideons ild. Den fortærende ild over Arons første offer, som ble frembåret etter sju dagers innvielse på den åttende dag, vendte tilbake på samme dag og ødela Arons to ugudelige sønner. Når Den Hellige Ånd blir utøst uten mål ved den niende time, ved søndagsloven, vil det finne sted en adskillelse av to klasser prester, og den seirende menighet vil begynne det arbeid som er fremstilt ved Efesos' hvite hest, som drar ut seirende og for å seire. Salvelsen av den seirende menighet finner et annet vitne i Salomos tempel.

Ved innvielsen av Salomos tempel i 2 Krønikebok 7,1–3 kom det, etter Salomos bønn, ild ned fra himmelen og fortærte brennofferet og slaktofferne. Herrens herlighet fylte templet, noe som ledet folket til tilbedelse og til å forkynne Guds godhet og hans miskunnhet som varer evig. Ved søndagsloven blir den seirende menighet opphøyd over alle fjellene som en krone og et banner, i samsvar med Sakarja og Jesaja. Da ilden steg ned ved Salomos innvielse av templet, ble templet fylt med Herrens herlighet, noe som symboliserer at lyden av den sjuende basun har fullført sitt verk på Guds folk og er i ferd med å fullføre det samme verk på arbeiderne i den ellevte time. Den sjuende basun representerer soningen, foreningen av guddommelighet og menneskelighet som finner sted når Jesus opphøyer sitt herlighetsrike. Den ilden som kom ned ved Mose tabernakel og Salomos tempel, var også en domsild for Arons sønn, slik den også var det for David.

Davids offer på Araunas/Ornans treskeplass i 1. Krønikebok 21,26, under pesten som ble forårsaket av Davids folketelling, ble besvart med ild fra himmelen på alteret, noe som signaliserte at offeret var antatt og stanset pesten. Laodikeas pest opphører når ilden faller ned på Davids offer for å stanse pesten som følger av hans avhengighet av menneskelig styrke og visdom. Overgangen fra det menneskelige til det guddommelig-menneskelige markeres når soningen er fullbrakt, og menigheten blir løftet opp som et banner. På dette tidspunkt, i samsvar med Salomos tempel, fylte Herrens herlighet templet idet guddommeligheten forenes med menneskeligheten.

Vi vil fortsette vår betraktning av tiden for Midnattsroper, slik den er fremstilt ved den tredje og niende time, i den neste artikkelen.

Og seks dager deretter tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes, hans bror, og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var for seg selv. Og han ble forklart for deres øyne; hans ansikt skinte som solen, og hans klær ble hvite som lyset. Og se, Moses og Elia viste seg for dem og

talte med ham.

Da svarte Peter og sa til Jesus: Herre, det er godt for oss å være her. Om du vil, så la oss gjøre tre hytter her: én til deg, én til Moses og én til Elias. Mens han ennå talte, se, da overskygget en lys sky dem; og se, en røst lød ut fra skyen og sa: Dette er min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag; hør ham!

Og da disiplene hørte det, falt de ned på sitt ansikt og ble grepet av stor frykt. Men Jesus kom bort og rørte ved dem og sa: Stå opp, og vær ikke redde.

Og da de løftet sine øyne, så de ingen, uten Jesus alene. Og mens de gikk ned fra fjellet, bød Jesus dem og sa: Fortell ingen om synet før Menneskesønnen er oppstanden fra de døde.
Matteus 17:1–9.